Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

-□□□□□□□ □.□.□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ *14.* □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□. -

1. □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□!

எதிர்காலத் திரைநீ க்கி அதற்கப் பால்யான்
ஏகிட்டனே் ஏகிட்ட பாேதில் என்மூன்
கதிர்பாேலூம் ஒளிமூகத்தான் கரூணையைூறூம்
கமலம்பாேற் கண்ணினயைான் ஒரூவன் வந்தான்
"எதிர்கால உலகமிஃதூ மனிதா நீ யிங்
கனே்வந்தாய் இவண்காணூம் பலவூமூன்னை
அதிர்வடெி பாேல் அலகைக்கழிக்கூம் ஆதலாலே
அப்பனேநிகழ்காலம் சலெ்க" என்றான்.

அறிவினிலே அடங்காத தாகம் கொண்டனே்
அவ்வூரயைால் அடங்கவில்லை அவனை நாேக்கிச்
'சறெிவூற்ற பாேறிவின் சாேக்கை வணேடூம்
சநெ்தமிழன் யானொரூவன் ஆதலாலே
மறூவற்ற பாேணமகைக்காேட்டை என்னை
மலவைூறூத்தா ததிெர்காலம்" என்றூ க□றிக்
கூறூகூறூத்த விழியூடயைான் கூழூத வியான்
கூணமனெ்ன பயெரனெ்ன என்றூ கடேட்டனே்.

"எனக்கூமூன்னசேித்தர் பலர் இரூந்தா ரப்பா
எதிர்காலச் சித்தன் யான் நிகழ்காலத்தர்
உனக்கூமூன்னர் வாழ்ந்திட்ட சித்தரல்லால்
உன்காலச் சித்தரயைூம் ஏறகா ரப்பா

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

மனக்குறைவால் கூறவில்லை மகிதலத்தில்
மடமையொரு மயக்கத்தின் ஆட்சி என்றும்
கனத்துளதிங் கென்பதையே கருதிச் சொன்னேன்
காசினியின் பண்பிதனைக் காணப்பா நீ.

வருங்காலச் சித்தனுரை செய்த வார்த்தை
வையகத்தார் அறிதற்காய் இங்கு சொல்வேன் "பெரும்போர்கள் விளைகின்ற நிகழ்காலத்தில் பிளவுறுத்தும் பலவகையாம் பேதமுண்டு ஒருமைபெறும் மனிதர்களை ஒன்றா வண்ணம் ஊடமைத்த சுவரனைய பேதம் யாவும் நோக்கிடுவாய் தூரஎதிர் கால மீதே"

அண்டுபவர் அண்டாது செய்வதேது அநியாய பேதங்கள் பெயரைச் சொல்வேன் துண்டுபட்டுத் தேசங்கள் என்றிருத்தல் தூய்மையாம் இனம்மொழிகள் மதங்க ளென்று அன்றுதொட்டிங் கின்றுவரை இருக்குமந்த அர்த்தமிலாப் பிரிவினைகள் எல்லாம் சாகும். ஒன்றுபட்டிவ் வுலகெல்லாம் ஒற்றையாகும் ஒருமொழியில் ஓரரசு பிறக்குமப்பா.

அரசெல்லாம் ஒழிந்துலகில் ஓரரசே யுண்டாம் அறங்கூறும் ஒருமதமே உலகெல்லாம் ஆகும் விரசமொடு விகற்பங்கள் வளர்க்குமொழி எல்லாம் வீழ்ந்துவிடும் ஒருமொழியே இவ்வுலகில் உண்டாம் சரசமொடு உலகத்து மககளெல்லாம் தம்மைச் சமானர்கள் மனித்குலம் என்ற இன மென்பார் அரசர்கள் ஏழைபணக்காரனென்ற பேதம் அத்தனையும் ஒழிந்து விடும் எதிர்கால உலகில்.

செந்தமிழும் சாமீழச் சிங்களமும் சாகும் செகமெல்லாம் ஒருமொழியே தலை தூக்கி நிற்கும். நந்தமிழர் இனஞ்சாகும் பிற இனமும் சாகும் நாடெல்லாம் மனித இனம் ஒன்றுதலை தூக்கும். எந்தமொழி இவ்வுலகில் நிலவுமெனக் கேட்பில் எண்ணிக்கை கொண்டமொழி எம்மொழியோ இங்கு அந்த மொழி தானப்பா அரசாளும் உண்மை

2 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

அதுநன்று தானப்பா பிரிவினைகள் ஒழிதல்.

நிகழ்காலச் செந்தமிழர் இது கேட்டுச் சீறி
நீசனுரை நிகழ்த்தாதே செந்தமிழே உலகின்
புகழ்மொழியாய் உலகத்தின் பொது மொழியும் ஆகும் புதுமைதனை காண்பீர்கள் என்றுபுகன் றிடுவார். இகழ்ந்திடுவார் எதிர்காலச் சித்தனுரை தன்னை இம்மியள வேணும் மானமில்லா மூர்க்கன் நிகழ்காலத் திருந்திருந்தால் செய்வதறிந்திடுவோம். நெஞ்சுபிளந் தெறிந்திருப்போம் என்றிகழ்த்திடுவார்.

பிறப்பாலே யானுயர்வு தாழ்வுரைக்க மாட்டேன் பிறப்பாலே என்மொழியே சிறந்ததெனச் சொல்லேன். பிறப்பென்றன் வசமாமோ? பிரமத்தின் வசமாம். பீருவில் பிறந்திருந்தால் பீருமொழி பீடே வெறிமிகுந்த நிகழ்காலத் தீதுணரமாட்டார் விழழுக்கே பெருங்கலகம் விளக்கின்றார் அன்னார் அறிவற்றே துன்பங்கள் அனவர்க்கும் விளைப்பவர் ஐய்யய்யோ இவர்மடமை என்னென்று சொல்வேன்.

புதுயுகத்தின் குரல்போல் எதிர்காலச் சித்தன் புகன்றமொழி கேட்டபின்னர் யானவனைப் பார்த்து "எதிர்காலச் சித்தா உன் இனியமொழி கேட்டேன். எண்ணங்கள் விரிவடையும் என்னுடன் நீவந்து
மதி கெட்டார் வாழ்கின்ற வையகத்தில் புதிய வாழ்வேற்றிச்செல்வாயோ என்றிறைஞ்சி நிற்க மெதுவாகச் செவ்விதழ்கள் திறந்ததையுமங்கே மென்னிலவுக் குஞ்சிரிப்புப் பிறந்ததையும் கண்டேன்.

காலத்தின் கடல் தாவி நீஇங்கு வந்த
காரணத்தால் ஏதறிவு என்பதை நீ கண்டாய் ஞாலத்தில் நிகழ்கால மயக்கத்தி லுள்ளோர். ஞானத்தைக் காண்பாரோ? காணார்களப்பா
காலத்தை யான்தாண்டிக் காசினிக்கு வந்தால் கட்டாயம் எனையவர்கள் ஏற்றிமிதித்திடுவார் ஆலத்தைத் தந்தன்று சோக்கிரதரைக் கொன்ற அன்பர்களுன் மனிதச் சோதரர்களன்றோ?

3 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

ஆதலினால் நிகழ்கால மனிதா அங்கு
யான்வரேன் நீபோவாய் என்றான் ஐயன்
காதலினால் கால்களென்னும் கமலம் தொட்டுக் கண்ணொற்றி விடைபெற்றேன் திரை நீங்கிற்று.
பாதகர்கள் முழுமடைமைப் போர்கள் சூழும்
பாருக்கு நிகழ்காலம் வந்தேன் எங்கும் தீதுகளே நடம்புரியும் நிலைமை கண்டு திடுக்கிட்டேன் என்றிவர்கள் உண்மைகாண்டல்?

2. அ.ந.கந்தசாமியின் நெடுங்கவிதை: கைதி!

1.

சட்ட மென்னும் கருங்கல்லால்
சமைத்த சிறைவீ டிதுவாகும்
சட்டம் சரியோ பிழையோ நான்
சாற்றவறியேன் அறிவதெலாம் கஷ்ட்டமிந்தச் சிறை வாழ்வு கருங்கற் சுவரும் பலமாகும் மற்றதெல்லாம் எற்றுக்கு
மனதே வீணில் அலைவதுமேன்?

2.

சிறைவீ டென்று கூறிவிட்டால் சிறியோர் தாமோ அங்கிருப்போர்? நிறைந்த அறிவின் அலைவீசும் நீலக் கடலே அனையாரும் திறந்தே இருளைப் பிளந்தொளியை திக்கிற் சிதற் விட்டோரும் மறைந்தே உறைந்த ஆலயமாம் வணங்கற்குரிய கோவிலிதாம்!

4 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

3.

கிரேக்க ஞானி சோக்ரரும்
கீழைத்தேச மகாத்மாவும்
உரைக்க வொண்ணா நற் பெருமை
உத்தமரின்னும் பல நூறாய்த்
தரைக்கே உண்மை வழிகாட்ட தாரணி தோன்றிய நன் மலர்கள் சிறைக்கே சுகந்தம் வீசி நின்ற சிறுமை உலகம் இதுவன்றோ?

4.

பெரியோர் வாழ்ந்த இச்சிறையில் பேதை நானும் இடம் பெற்றேன்! அரிதே இந்த அதிர்ஷ்டத்தை
அறிந்த நண்பர் யாவர்க்கும்
விரிவாய் உரைத்து மகிழ்தற்கு விலங்காய் அமைந்த கொடுஞ் சிறையே! சரிந்தே உந்தன் சுவரெல்லாம் சாய்ந்தே ஒழிந்து போகாவோ?

5.

வானின் சிறிய மலர்கள் போல் வாவும் வண்ணப் பறவைகளை
கான வேடன் கைப்பற்றி
கட்டிக் கூட்டில் இட்டதுபோல் மானிடப் புள்ளின் சிறகதனை மழுங்க வெட்டிச் சிறைவைக்கும் நானிலப் புல்லர் கூட்டம்போல் நாசகாரர் இங்குண்டோ?

6.

பறவை நல்லூன் உணவாகும் பயனைக் கருதி அடைக்கின்றார்! கறவைப் பசுவைப் பாலுக்காய்க் கட்டிவைத்துக் கறக்கின்றார்! வறிதே மனிதர் கூட்டத்தைச் சிறையில் வைத்து வளர்க்கின்றார்! சிறையில் வாழ்ந்தேன் ஆயினுமிச்

5 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

சிறுமை சிரிப்பைத் தந்திடுமே!

7.

களவு செய்தால் சிறையென்று
கனன்றே என்னை இங்கிட்டார்!
களவு களவு என்ப தெல்லாம்
கருத்தைச் செலுத்திப் பார்க்கையிலே முழுதும் பெரிய விளையாட்டே மூடத்தனத்தின் முடிபேயாம்! களவு களவு என்ற பதக்
கருத்தை நானும் கழறுவனே!

8.

உள்ளவனிடத்தில் இல்லாதான் உணவின் உடையின் தேவைக்காய் மெல்லச் சிறிதே எடுத்திட்டால் மேதினி அதனைக் களவென்னும்! உள்ளவனிடத்தில் அல்லாமல் உடைமை யற்றவன் கையிருந்து இல்லா மனிதன் எடுப்பதற்கு எங்ஙன் முடியும் இயல்பு வீரே!

9.

இன்னும் கூறுவன் கேளுமினோ! இல்லாமனிதன் உள்ளவனைப் பன்னிப் பன்னிக் கேட்டாலும்

பயக்கும் பயனோ மிகச் சொற்பம்! சென்னியில் அடித்துப் பறித்தாலோ சிவந்த ரத்தம் வீணாகும்! அண்ணல் காந்தி சொல்லிவைத்த அகிம்சை வழியே களவாகும்!

10.

கள்வர் கள்வர் எனக்கூறி
கருணையற்றோர் ஏழைகளை மெள்ள இங்கே தள்ளுகிறார் மேலாம் செல்வர் பகலினிலே கொள்ளை அடிப்போர் உலகெங்கும்

6 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

குவையாய்ப் பணத்தில் புரள்கின்றார்!
கள்வர் தமக்கே சிறையென்றால்
அவர்க்கே முதலிடம் தருவீரே!

11.
களவு பிடிக்கும் சட்டமெல்லாம்

காசினி வதியும் செல்வர்களே அழகாய்த் தம்பொருள் காப்பதற்கு ஆக்கி வைத்த தந்திரமாம்!
வளமார் கிளிகள், பறவையினம் வனத்தில் வதியும் விலங்குகளில் களவுச் சட்டம் ஒன்றுண்டோ? கழறும் கவிதை ரசிகர்களே!

12.

சிறையில் உடலைப் பிணித்தாலும் சிந்தனை சிறகு தீயவில்லை! முறையாய் நினைவு முழுவதுமே முழங்கித் தீர்க்கத் தருணமிலை! சிறைவாய்க் கதவை நோக்குகிறேன், இரும்புக் கம்பிகள் எண்ணுகிறேன் சிறையே! என்னுளம் கவிதையினால் சிலிர்க்க வைத்தாய் நீ வாழ்க!

13.

இரும்புக் கம்பிகள் பின்னால் நான் இருந்து குமையும் வேளைகளில் இரும்புக் கம்பிகள் எத்தனை யென் றெண்ணி எண்ணி அலுத்துவிட்டேன்! திரும்பத் திரும்ப எண்ணிடிலும் திடமாம் கம்பிகள் பதினெட்டே! திரும்பத திரும்ப எண்ணுவதேன் திடுமெனக் கூடிக் குறையுமென்றா?

14.

கருங்கற் சுவரைப் பார்க்கின்றேன் கருமைந் நிழல் படர்ந்துள்ள நெருங்கும் சந்துகள், மூலைகளில்

7 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

நெஞ்சம் செலுத்தி நோக்குகின்றேன்!
கருங்கற் சுவரின் இடையினிலே
காணும் சிறையே! இவ்வுலகின்
கருங்கல் லிதயத் துறைகின்ற
காரிருள் சின்னம் நீயேதான்!

நன்றி: சுதந்திரன் ஆகஸ்ட் 5, 1951.

3. தேயிலைத் தோட்டத்திலே!

- அ.ந.கந்தசாமி கவீந்திரன் என்னும் புனை பெயரில் எழுதிய கவிதை. 'பாரதி' இதழில் வெளிவந்தது. -

1.

காலையிலே சங்கெழுந்து பம்மும்! "நேரம்
கணக்காச்சு! எழுந்துவா! தூக்கம்போ தும்.
வேலைசெய வேண்டு"மெனச் சொல்லு மஃது!
வேல்விழியாள் உடன்வித்தாள்! துடித்தெழுந்தாள்! பாலையுண வேண்டுமெனப் பாலகன் தான் பதறுமன்றோ?என நினைத்தாள் பாய்மேற்பாலன் காலைமெல வருடினாள் கமலப் பூபோல் கண்விரித்துக் காலையுதைத் தெழுந்தான் பாலன்!

2.

முகத்தைமெல முத்தமிட்டாள்! ராசா வென்றாள்! முத்தம்பின் முத்தமிட்டு முறுவலித்தாள்! அகத்தினிலே அணைகடந்த அன்பின் வெள்ளம் அமுதமாய் மார்பிடையே சுரக்கவஃதை
அகம் குளிரப் பசிதீர உடல்வளர

8 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

அருந்தட்டும் குழந்தையென அணைத்துக் கொள்வாள்! முகம்மலர வாய்குவித்துச் சிரத்தையோடு
முழித்தவண்ணம் பாலகந்தான் பருகுகின்றான்!

3.

அன்னையுளம் அழகிய பூங்கனவுபல
அரும்பிவரும்! சின்னவந்தப் பாலகன்தான் மன்னவன்போல் மல்லார்ந்த புயத்தனாகி மணஞ்செய்து மக்கள்பல பெற்று வேண்டும் பொன்னோடும் பூணோடும் சிறக்க வாழ்வான்! பொறாமைப்பேய் உறவினரை விழுங்கும் உண்மை! என்னென்ன நினைவெல்லாம் என்மனத்தே! எனநினைந்து தன்னுள்தான் வெட்கிக்கொள்வாள்!

4.

பால்குடித்துமுடிய அந்தக் குழந்தை இன்பப் பசுமுகத்தில் பால்வடியக் கலகலென்று
மால்தீர உளத்துன்ப மாசு ஓட
மனங்குளிரச் சிரித்துத்தன் கையை ஆட்டி காலையுதைத் திருள் தீரும் காட்சி நல்கும்! காரிகை மனத்தின்பம் சீறிப் பொங்கும்! நாலைந்து முத்தமந்த வெறியிற் கொட்டி, நங்கைதன் வேலைக்குக் கிளம்புகின்றாள்!

5.

பானையிலே தண்ணீரில இட்டிருநத பழயதனை எடுத்தே உண்டுமிஞ்ச
மானைநிகர் கண்ணாள் தன் மணவாளர்க்கு மற்றதனை வைத்துவிட்டு விரைந்து சென்று கானகத்து மூங்கிலிலே வேய்ந்த கூடை கழுத்தினிலே பின்புறமாய்த் தொங்கவிட்டு தானெழுந்து விரைவாள் தன் வேலைக்காடு!
தன் கண்ணின் ஓரத்தைத் துடைத்துக்கொள்வாள்!

4.. முன்னேற்றச் சேனை!

9 / 17

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

- அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி 'கவீந்திரன்' என்னும் புனைபெயரிலெழுதி 'பாரதி' இதழில் வெளிவந்த இன்னுமொரு கவிதையிது. -

1.

முன்னேற்றச் சேனை ஒன்று மூவுலகும் வாழ்ந்திட
மூடத்தனம் யாவு நிர் மூலமாகி வீழ்ந்திட
முன்னேறிச் செல்லுகின்ற முகூர்த்தம் இஃது தோழர்காள்
முடியரசும் முதலரசும் முடிந்து பொடியாகுது! பின்னேற்ற பேரெல்லாம் விழி பிதுங்குகின்றனர் பீடைகட்கு முடிவு வந்ததே யென்று கவல்குனர்! இன்னாளை போலொருநாள் இன்று வரையில்லையே இத்தருணம் எழுந்திடுக, எங்கள் சேனை சேர்ந்திட!

2.

எங்கள் சேனை அச்சமென்பதென்றுமறியாதது.
எட்டுத் திக்கும் அதன் ஒலியே முட்டி முழங்குகின்றது! மங்கி நிற்கும் பாசிசத்தை மண்ணிடத்தே புதைத்துப் பின் மரண கீதம் பாடும் வரை ஓய்வதற்கு இல்லையே!
எங்கும் அடிமை சுரண்டல் என்னும் பிசாசுதீய்ந்து மாய்ந்து இவ்வுலக மக்களெல்லாம் ஒரு சமானமாகினால்
துங்கமான எம்படையின் வெற்றி அதுவாகுமே!
துகளிலாத புது உலகம் தோன்றல் வேண்டும் என்பமே!

3.

ஒளி மிகுந்த அப்புதிய லோகத் தன்மை கேட்பீரே!
ஒரு வறுமை ஓலமில்லை ஒரு கவளம் உணவிற்காய் விழுவதில்லை அங்கு மாதர் விபசாரக் குழியுளே!
விளையு நாட்டுத் திறமை ஒன்றும் வீணாய்ப் போவதில்லையே! அழகு கலை என்பதெல்லாம் ஒரு கூட்டம் செல்வரின் ஆடம்பர அலங்காரம் அல்ல அங்கு சோம்பலின் விளைவதன்று மக்களது உயர்ந்த செல்வம் கலை என
விளங்கு மக்கள் வாழுகின்ற புதியலோகம் வாழ்கவே!

10 / 17

4.
அடிமயைதூ அழூகயையோடூ ஆண்டயைதூ அதட்டலூம்
அங்கழெூந்தூமறநை்ததூவே! வியர்வைவௌ்ளம் பாய்ச்சித்தன்
உடலதனை எரூவதாக்கி விளவைூசயெ்தூ பின்னரூம்
உணவிலாதூ மடிந்தொழியூம் ஊமை மகன் இல்லயைே!
படியில் நாடூ தம்மிடயைே பதூங்கிச் சூரண்டல் என்பதூ
பழங் கதயைாய் இரூக்கூம் அந்தப் பூனிதலோகம் தோற்றிடூம்
கடமை தாங்கி எழூந்தூ சலெ்லூம் சனேதைன்னை வாழ்த்தூவோம்!
காளயைீ ர்! நீ ரூம் அந்தச் சனேயையோடூ சரேூவீ ர்!

நன்றி: 'பாரதி' சஞ்சிகை.

5.□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□!

சாளரத்தின் ஊடாகப் பார்த்திரூந்தனே் சகமலெ்லாம்
ஆழ உறங்கியதூ அர்த்த ராத்திரி வளேயையிலே,
வானம் நடூக்கமூற, வயைமலெ்லாம் கிடூகிடூக்க,
மோனத்தை வடெ்டி யிடியொன்றூ மோதியதே!
'சட்' டனெ்றூ வானம் பொத்ததூபோல் பரெூமாரி
கொட்டத்தொடங்கியதூ. 'ஹோ' ' ரனெ்ற இரசைச்சலூடன்
ஊளயைிடூ நரியபைப் போல் பரெூங்காற்றூம் உதறியதூ.
ஆளை விழூத்திவிடூம் அத்தகயை பயேக்காற்றூ
ச□றா வளியிதூவா உலகினயைே மாய்க்க வந்த
ஆறாத பரெூஊழிக் காலத்தின் காற்றிதூவா?
சாளரத்தூக் கதவிரண்டூம் தூடிதூடித்தூ மோதியதூ.
ஆழிப் பரெூம் பூயல்போல் அல்லோலம் அவ்வளேை
உலகம் சீ ரழிவிற்ற(தூ); அப்போ வானத்தில்
மாயூம் உலகினூக்கூ ஒளிவிளக்கந் தாங்கிவந்த
காயூம் மின்னலொன்றூ கணநரேம் தோற்றியதே.
கொட்டூமிடித்தாளம் இசயைை நடம் சயெ்யூம்
மட்டற்ற பரேழகூ வான்வனிதை போல் மின்னல்

தரோன ்றி மறைந ்ததுவே; சிந ்தனயைின ் தரங ்கங ்கள ்
ஊன ்றியெழுந ்தன இவ ் வொளிமின ்னல ் சயெல ் என ்னவே?
வாழ ்வோ கணநரேம ்; கணநரேம ் தானுமுண ்டோ?
சாவும ் பிறப ்புமக ் கணநரேத ் தடங ்குமன ்றோ?
ஜனனப ் படுக ்கயைிலே ஏழமைின ்னல ் தன ்னுடயை
மரணத ்தகை ் கண ்டு துடிதுடித ்து மடிகின ்ற
சதேி புதினமன ்று; அச ் சதேியிலே நான ் காணும ்
சோதி கொளுத ்திச ் சோபிதத ்ததை ் சயெ ்துவிட ்டு
ஓடி மறகைிறது; வாழும ் சிறு கணத ்தில ்
தடேி ஒரு சவேை சகெத ்திற ்குச ் சயெ ்ததுவே!
சவேையைதன ் மூச ்சு; அச ்சவேை யிழந ்தவுடன ்
ஆவிபிரிந ்து அகல ்வானில ் கலந ்ததுவே!
என ்னவே இம ் மின ்னல(து) எழிலே வனெ ்றிருந ்தனே ்.
மண ்ணின ் மக ்களுக ்கு மின ்னல ் ஒரு சதேி சொல ்லும ்.
வாழும ் சிறு கணத ்தில ் வயைமலொம ் ஒளிதரவே
நாளும ் முயற ்சி சயெ ்யும ் நல ்லசயெல ் அதுவாகும ்.
இந ்த வாறாகச ் சிந ்தனயைில ் ஆழ ்ந ்துவிட ்டனே ்.
புந ்தி நடுங ்கப ் புரண ்டதரோ ் பரேிடி; நான ்
இந ்த உலகினிற ்கு வந ்தடைந ்தனே ்; என ்னுடயை
சிந ்தனயைால ் இச ்சகம ்தான ் சிறிதுபயன ் கண ்டிடுமோ? -

அறிஞர ் அ.ந.கந ்தசாமியின ் ஆரம ்பகாலக ் கவிதயைிது. ஈழகசேரியில ் வளிவந ்தது.

---

6. □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□!□

காலயைிருள ் வளிேறிவந ்து புலர ்ந ்த பரோது
கடல ்வரபைில ் கதிரவனின ் ஜரோதி தரோன ்றிச ்
சரோலயைிருள ் கடிந ்தங ்கும ் விளங ்கும ் பரோது
சொர ்ணவொளிக ் கிரணம ்திசை பாய ்ந ்த பரோது
சாலவழைிச ் சன ்மார ்க ்கச ் சன ்னி யாசி
சகப ்பரிேயான ் புத ்தனுரை பணேி வாழும ்
மலேனாம ் காசியபன ் ஓடொன ் றநே ்தி
மலெ ்லவடி வதை ்துநன ்று சனெ ்ற பரோது

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

வழியங்கும் விழிநோக்கி இருந்த செல்வர்
வட்டிலிலே உணவுகொண்டு காத்திருந்தார்!
விழிதம்மைப் பக்கலிலே செலுத்தா தன்னோன்
விரைவாகச் சிம்மம்போல் நடந்து சென்றான்!
வழியினிலே ஒர்ஏழை நைந்த ரோகி
வடிவுடலம் குஷ்ட்டத்தால் அழுகித் தொங்கும் அழிவுடலை தின்னுமந்த ரோகி கண்டு அன்புமழை பொழிந் திடுதற் கங்குசென்றான்.

ஏழையவன் என்புடலில் உடனே யேதோ ஓர்முறுக்கு ஏறிவிடக் கண்க ளென்னும் பாழினிலே ஒளி பாய்ந்து பதுமமாகப் பதைபதைத்துப் பார்த்தனன் பார்த்த போது காளையருள் கண்ணொழுகக் கையிலோடு காட்டி ஊன விரந்ததனைக் கண்டான்! கையில் பேழையிலே கையை விட்டான் அங்கு சேர்ந்த போசனத்தைப் பெருக அள்ளி ஓட்டிலிட்டான்!

உணைவையிடும் போதங்கு குஷ்ட நோயால் உக்கி உணர்விழந்திருந்த விரலில் ஒன்று பிணக்கமுற்று ஓடு தன்னில் வீழந்தந்தப் பீடைதனைக் கண்டனன், கண்டபோது கனமுனிவன் சாந்த முகம் மாறாதந்த கையில் விரலெடுத்ததனை மெல்ல நீக்கி மனதினிலே ஒரு சிறிது மாசுமின்றி வாயினிலே மெல்லமெல்ல அள்ளி உண்டான்.

புல்லுணவை நல்லுணவாய் ஏற்றதனை புத்தமிர்தமாய் மதித்துப் புசித்தான் ஏழை நல்லவிரு நண்பன் இந்தமுனியிற் கண்டான்! நானிலத்தில் விஷமாகும் தனிமை என்னும் கொல்லுகின்ற வியாதியஃது போயொழியும் கொண்டனவன் பெரிய இன்பம் குவலயத்தில் இல்லை இதுபோலில்லை இல்லை என்று எண்ணி எண்ணி களிக்கடலில் மூழ்கிவிட்டான்.

13 / 17

[சுதந்திரன் ஜனவரி 14, 1951.]

---

7. □□□□□□□□□ □□□□□□□!

வள்ளுவனார் சயெ்திட்ட நிறநை்லபை் பறோ்றி
வாழ்த்தடெுக்க வந்திட்டனே் வன்கவிஞர் மன்றில்
தளெ்ளுதமிழ்த் தீ ங்கவிததை் தனேமுதம் நல்கும்
தவிட்டாத நடராசர் கவியரங்கின் தலவைர்
விள்ளுகவி கடேட்டோம்; பிறர் கவியும் கடேட்டோம்
வலேணயை்ர் வீ சுபுகழ் தொல்காவியல் மன்றில்
வள்ளுவனார் புகழ்பாட வாய்த்ததொரு வாய்ப்பு
வாய்ப்பளித்த பண்டிதர்க்கு என்னுளத்தின் வாழ்த்து.

பாட்டாலே உலகத்தகை் கவர்ந்திட்ட பரேில்
பநைத்தமிழர் தம்மிடயைே வள்ளுவர்பேல் யாரே?
பாட்டாளிக் கவிஎனவே அன்னவனபை் பறோ்றி
பரவிடுவனே் அதற்கும்பல் ஆதாரம் சொல்வனே்
நாட்டினிலே மிகச்சிறந்த நசெவனென்னும் கலயைை
நற்றொழிலாய்க் கொண்டிட்ட கவியரசர் கோமான்
பாட்டாக வடிவடெுத்தான் அநுபவத்தின் கோர்வை
பாரலெ்லாம் பறோ்றுததை் தமிழ்வதேம் என்றே.

மதங்களினை அடிப்படயைாய்ப் பிறபுலவர் கொள்ள
மன்னுலக வாழ்வமைட்டும் வள்ளுவனார் கொண்டார்
விதவிதமாய் வீ டனெ்றார் மோட்சமனெ்றார் மற்றோர்
வீ ரமிகும் வள்ளுவனார் அறம்பொருளோடின்பம்
-தமாக -ல்வாழ்வில் காணுமிவை ம்ன்றும்
-னிமயைுள முப்பால்ந்ல் எற்றியுரதை்திட்டார்
-துநல்ல மாற்றமனெ -ங்கடெுத்துச் சொல்வமே்
-வர்க்குறளகை் களைந்தி -வ்வுலகை வெல்வமே்.

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

வறுமையினை ஒழித்திடுதல் வேண்டுமெனும் நெஞ்சம் வள்ளுவனார் கொண்டிருந்தார் என்பதையார் -ங்கே வெறுமொழிஎன் றியம்பிடுதல் கூடுமிதோ பாரீர்
வேந்தரது அரண்சிறப்புச் சொல்லவந்தபோது
1"உறுபசியும் பிணிநோயும் செறுபகையும் சேரா(து) உற்றிடுதல் ஒன்றல்ல நா"டென்று கேட்டார் பெரும்பசியை முதற்குற்ற மெனஎடுத்துச் சொன்னார் பெரும்புலவர் வள்ளுவனார் ஏழைகளின் தோழன்.

வள்ளுவனார் வழிவந்த பாரதியார் சொன்னார் 2"வையத்தை அழித்திடுவோம் தனிமனிதன் ஒருவன் உள்ளநிறை வோடுண்ண உணவில்லை என்று உளம்வருந்து வானாயின்" என்பதவர் பாட்டு. வள்ளுவர் தாமும்பல் லாண்டுகட்கு முன்னர் வழுத்தினார் -தன் பொருளை ஆவேசத்தோடு 3"தள்ளுவதோ வாழ்க்கையினைப் பிச்சைஎடுத் திங்கே? அவிவிதமேல் சாய்காந்த ஆண்டவனும்" என்றார்.

நெசவுசெயும் தொழிலாளி நேர்மையுள நெஞ்சன் செய்திட்ட நிறைநூ லில் பெய்திட்ட எண்ணம் -சைவுடனே காலத்தை வென்றிங்கு வாழும்! எல்லைகளைக் கடந்திங்கு உலகெல்லாம் சூழும்! திசையெல்லாம் கேட்கட்டும் திருக்குறளின் கோஷம்! தீரட்டும் ஓயட்டும் தீயர்வெளி வேஷம்! -சைநூலை நாமிழந்தோம் நாடகமும் -ழந்தோம் ஏதிழந்தா லுமிந்தக் குறளொன்று போதும்.

கடலெழுந்து விம்மியது காவிரியின் நீரில் கடல்வெள்ளம் கலக்கின்ற புகாரென்னுமூரில் கடலுண்ட தய்யாநம் கற்கண்டுத் தமிழை கணக்கில்லா நூல்கலெள்ளாம் கடலோடு போச்சு! கடலுக்குத் தமிழினிமை தெரிந்ததனால் வந்த காரியமோ யாமறியோம்! செந்தமிழர் நாட்டுக் கடலன்றோ கவியமுதின் சுவைதெரிந்த தென்று கவிராயர் சொலக்கூடும்! சத்தியமும் அதுவோ?

15 / 17

நீ ரூண்ட -வபைரோக -ரூப்பதலெ்லாம் எச்சம்
நரெூப்பரோடூ கறயைான்கள் உண்டவறற்றின் சொெச்சம்
பாரிடத்தே பநைத்மிழின் ந□லலெ்லாம் சரே்த்தூப்
பஷ்மீ கர மானாலூம் கூறளனெ்னூம் சொெத்தூ
ஊரிடத்தே எஞ்சிநின்றால் அஃ்தொன்றூ பரோதூம்
உற்றகூறை எங்களூக்கூ -லலை -வன் யாதூம்
நரேில்லா வள்ளூவனார் கூறள்வாழ்க வாழ்க
நிறநை□லின் கரூத்திந்த உலகலெ்லாம் ச□ழ்க.

கலகைக்காகக் கலனைென்றூ கதறூபவர் உண்டூ
கரூத்தூக்கமே மூதன்மை தரூம் வள்ளூவனாரகண்டூ
கலை-நதச் சமூதாய வளர்ச்சிக்கே என்றூ
கரூத்தூடயைார் உணரட்டூம் காசினியில் அன்றூ
விலயைில்லாத் திரூக்கூறளதைத் தந்திட்ட மதேை
வியனூலகில் காட்டூகின்றார் பாதயைதே பாதை.
கலஞைர்களே எழூந்திடூங்கள் வள்ளூவனார் காட்டூம்
கவினூடயை பாதயைிலே பனோவை ஓட்டூம்.

சநெ்தமிழர் நாட்டூக்கூப் பூகழ்தரூமரோ் ந□லின்
சிறப்பூசில எடூத்தூரதைத்தனேன் அறிவில் பட்ட
பநைத்மிழ்நற் கரூத்தூக்களபைப் பகர்ந்தூள்ளனேன் -ங்கூ
பகர்ந்தவறற்றில் கொள்வதனகைக் கொள்வீ ர்கள் மற்ற
நயெ்ந்திட்ட கரூத்தூக்களை நயேனெ்றூ தள்ளீ ர்
நூவலரிய பூகழ்பறெ்றாள் தமிழன்னை பறெ்ற
மநைதர்களே மாநிலத்தில் கூறள்பூகழபைப் பாடி
மகிழ்ந்திடிவீ ர் நீ விரிங்கூ நீ ட□ழி வாழி.

-வலேணயை□ர்த் தொல்காவிய மன்றில் நடபைறெ்ற தமிழ்மறை விழாக் கவியரங்கில் அ.ந.கந்தசாமி பாடியவை.-

---

8. □□□□□□□□□□□ □□□□□□□!

அ.ந.க.வின் (கவீந்திரனின்) கவிதைகள் சில!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -
Sunday, 15 February 2015 11:30 - Last Updated Monday, 16 February 2015 01:04

நாட்டினர்நீர் அறிவீர் வில்லூன்றி தன்னில் ம் கண்ட ஈமத்தீ வெறுந்தீ அன்று கேட்டினிலே உளபணத்தை உண்பதற்குக் ிளரந்தெழுநத தீயனறு நெடுநா ளெங்கள் ிலே கிளைபரப்பும் சாதி என்னும ச்சுமர வீழச்சியினைக் காண்பதற்காய்க் வாமுற்ற மக்களுளம் கனன்று பொங்கும லலதொரு புரட்சத்தீ வாழ்க வஃத. மக்கள்குல மனோநாம் மரமோ கீிழாம் ாடுகளோ விலங்குகளோ கூறம் என்று தக்கற்றான் நெஞினிலே பிறந்த வைரத ீ அதுவம் திசை எங்கம பரவுதற்கு நம் மறுப்பதெவர் எனறு கூறி வுரிமைப் போர்தொடஙகி விட்டான அநதத் னை வில்லூன்றித திருத்த லத்தைச் சரநதாழ்தத வணங்குவோ் புனித பூி. ளீர ஓ வீரமிகு ா ஈத. ினபம் நல்குமொ சேதி யனறோ? பழினலே ய்திருந்த ாம ரர்கள் லகாலந் யில்நீங்கி எழுந்துவிடடார ழியோ வர்போகும் நவயு கததின் ்காலை இளம்பரு வரவு ணர்ததம ாழியு சில்பலிது ெற்றி ஓஙகல ெள்கைககாரவு, ல்குோம நாம. ரபரையாய்ப் ேிவத பழமென்று ழங்தகள் சுகனறா் மனிதர் பார்பபின் டினும் தீயன கமெனப பகு்றிவற் கணட ின்னும் ங்ுவப்பதோ அறகு? மூச செய்கைச் றுமைஎனறு ெமெல்லாம் நகை நகைதுச் ிபபற்குச் ெவிதரீர் தீண்டாயப பேய ொய்தே பதைடுவோம வாரீர வாரீர். -தனரன் 9.11.1944 - 9. நகரம்!

நகரத்துக் கூச்சலெல்லாம் நடுத் தெருவினிலே மோதிப் ப்தற்கு பிரியதான குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும் சகலர்க்கும் ஏதோ இந்த 'சட்டுப்புட்' அவசரந்தான் அகலக் ால் வைத்து அங்கு மாந்தர்கள் பாயகின்றாரே! ப்பப்பா! மனிதர் தம்மில ஆயிரம் வகைகள் உண்டோ! தொ்பி்குள் புகுந்திரு்போர் தொந்திகள் பருத்தோர்மற்றும் ப்பாதக் காலர் நல்ல சால்வைகள் தரித்தோர் என்று எப்படி எல்லாம் எங்கள் இனத்தினில மாறுபாடு? ெணகளைப பற்றி எமமல பேசிடப்போமோ? சல்லோர் கண்களை மறைக்ம் நீலக கண்ணாி ரித்தோர கையில் வண்ண நற் குடையர சேலை வனப்புற அணிந்தோர் தங்கள ன் மேனியால குமரர புத்தியும் இழந்து போனார. ட்ராமோட ஸ் ஓடு் காரோடும் சைக்கிள் ஓும் த தாமோடி ஏறுவர் சிலலோர் நல்ல ாமரை முகமொன்றந்த ட்ரமிலே தளிர்க்க அ·தை னின் அம்ு தாக்கக் களிப்பொடு பாரபபார் சிலலோர் ரிஷாக்கள் எனனுமந்த மனிதரை பூடட ஓடடும் ஜடகாக்கள் தாமும் ஓடும் சநகள் தம்மில் கார்கள உர்ந் விம்ொடிய ட்ரபஜாமகள் என்ற சொல்வார். ட்பாரவக்கு ும்பல குழபபமே! ூச்சல்தானே! ில கனத்தொைக நலிவிலல இருநத போதும் னைத திறந்து பேச ஆ்கள இல்லைப பாரத்தால கை வ ர வளரந்து மண்டிய காடும போதான ் பண் இஙகே மனித் பபிலை யமமா! றறிலே தூசு சேர கட்டட யரவ சேரும் ூ ஒருரிலலை அடததவர் நினைவ கொளளல் ாறறம சடையைச் சேர றகொசக ூடடம ணடி ூற்றைப போல் சருி ஒன்றினை எுபும கணீர்! ிறறிடை மாதரகள் சிகை அலங்கார மென் றற ோ பாமபைோல கரியதோர மதயைப் போல் ுைப போல் புதரை போல் புதுபு மோஸரெல்லாம் ாரிையர செ்கை கணகுக்ு் அங்குமோதான்! ெல்வததின செழபப ஓரபால ீயா வறுமை னு் ல்புலி வாயிற்படட கம்பலோ மறு பக்கத்தில் லவத் ண்பும் சேர்நத ணமேனம மைதிப் பணபு விதம தோனறா இ நகரம் ொல் நர கமாமே! ுதந்ிரன 18, 1951
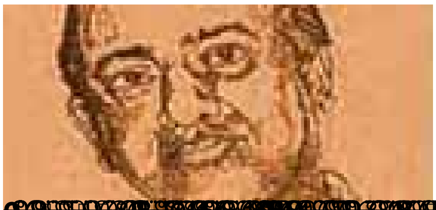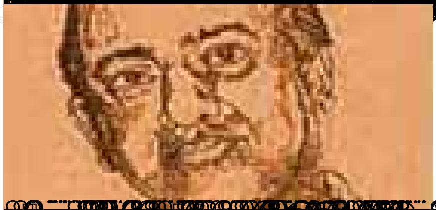
17 / 17